

988

UCHWAŁA Nr 599 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1952 r.

w sprawie zmiany tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

§ 1. W załączniku do uchwały Nr 8 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego (Monitor Polski Nr A-4, poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 wyrazy: „Metrobudowa, Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego” zastępuje się wyrazami: „Metrobudowa, Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego”;
- 2) w § 9.
 - a) skreśla się wyrazy: „Wydział Wynalazczości i Racjonalizacji”;
 - b) dodaje się wyrazy: „Wydział Projektów Specjalnych”;
- 3) w § 10 dodaje się po wyrazach: „dzieli się na” wyrazy: „Wydział Zaopatrzenia Sprzętowego”;
- 4) § 11 otrzymuje brzmienie: „§ 11. Departament Produkcji Materiałów Budowlanych dzieli się na:

Wydział Planowania i Statystyki,
Wydział Produkcji Mineralnej,
Wydział Produkcji Metalowej,
Wydział Produkcji Drzewnej.”;

- 5) w § 12 skreśla się wyrazy: „Wydział Wyposażenia i Kapitałnych Remontów”;
- 6) § 19 otrzymuje brzmienie: „§ 19. Pełnomocnikowi Ministra dla Upowszechnienia Nowych Metod Pracy podlegają: Wydział Wynalazczości i Racjonalizacji, Inspektorzy i Instruktorzy.”;
- 7) dotychczasowe §§ 19 i 20 otrzymują kolejną numerację §§ 20 i 21.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

989

UCHWAŁA Nr 522 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 1 lipca 1952 r.

w sprawie zasad oraz trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji).

Celem zapewnienia właściwego trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Oddawanie do użytku inwestycji lub jej etapu (obiektu lub jego części, zespołu obiektów stanowiących funkcjonalną całość, a także w pewnych przypadkach poszczególnych maszyn i urządzeń produkcyjnych bądź ich zespołów) powinno odbywać się zgodnie z terminami określonymi w narodowym planie gospodarczym (w planie inwestycyjnym).

§ 2. Oddanie do użytku inwestycji lub jej etapu może nastąpić jedynie na podstawie zbadania przez specjalne komisje odbioru stopnia gotowości inwestycji do użytku oraz wydanego przez wspomniane komisje zezwolenia na podjęcie eksploatacji.

§ 3. 1. Oddanie do użytku inwestycji lub jej etapu powinno być z zasady poprzedzone odbiorami częściowymi oraz ostatecznymi robót i obiektów przez inwestora od wykonawcy, a dokonywanymi zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Wyjątki od zasady określonej w ust. 1 mogą być stosowane w przypadkach uzasadnionych względami gospodarczymi, lecz nie mogą być stosowane do inwestycji polegających na budowie lub rozbudowie kolei żelaznych.

§ 4. 1. W zależności od rodzaju, wielkości oraz znaczenia inwestycji dla gospodarki narodowej odbiór ich i oddanie do użytku odbywa się przez komisje: rządowe, resortowe, terenowe lub wewnętrzne inwestora bezpośredniego.

2. Komisje rządowe dokonują odbioru inwestycji posiadających szczególnie wielkie znaczenie dla gospodarki narodowej, a których wykaz zatwierdzony jest na

wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przez Prezydium Rządu łącznie z rocznym planem inwestycyjnym.

3. Komisje resortowe dokonują odbioru inwestycji I grupy, z wyjątkiem wymienionych w ust. 2, oraz odbioru inwestycji II grupy planowanych centralnie.

4. Komisje terenowe: wojewódzkie, powiatowe, miejskie lub gminne dokonują odbioru inwestycji II grupy planowanych terenowo oraz obiektów budownictwa mieszkaniowego osiedlowego bądź rozproszonego, będącego w administracji prezydiów rad narodowych.

5. Komisje wewnętrzne inwestora bezpośredniego dokonują odbioru inwestycji nie scentralizowanych oraz inwestycji polegających wyłącznie na zakupach inwentarza gospodarczo-administracyjnego.

§ 5. 1. W skład komisji rządowych wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji, wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów lub z jego upoważnienia przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) przedstawiciele Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 3) przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej lub Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego — w przypadku oddawania do użytku inwestycji posiadającej znaczenie dla obronności lub bezpieczeństwa kraju;
- 4) przedstawiciele ministerstwa, któremu podlega przedsiębiorstwo wykonujące roboty w charakterze generalnego lub bezpośredniego wykonawcy;
- 5) przedstawiciele ministerstwa lub urzędu centralnego będącego inwestorem centralnym w stosunku do inwestycji stanowiącej przedmiot odbioru.

2. Komisja rządowa powinna składać się przynajmniej z 5 członków.

§ 6. 1. W skład komisji resortowych wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji, wyznaczony przez właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, będącego inwestorem centralnym w stosunku do przyjmowanej inwestycji, spośród pracowników ministerstwa lub urzędu centralnego;
- 2) przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej lub Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego — w przypadku oddawania do użytku inwestycji posiadającej znaczenie dla obronności lub bezpieczeństwa kraju;
- 3) przedstawiciele inwestora naczelnego, a w przypadku jeśli inwestycja I grupy podlega planowaniu terenowemu — przedstawiciel prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi);
- 4) przedstawiciele ministerstwa, któremu podlega przedsiębiorstwo budowlano-montażowe wykonujące roboty w charakterze generalnego lub bezpośredniego wykonawcy.

2. Komisja resortowa powinna składać się przynajmniej z 3 członków.

3. Dla odbioru inwestycji II grupy właściwy minister lub kierownik urzędu centralnego może wyznaczyć przewodniczącego komisji spośród pracowników jednostki będącej inwestorem naczelnym.

§ 7. 1. W skład komisji terenowych wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji, wyznaczony przez przewodniczącego prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi);
- 2) przedstawiciele inwestora naczelnego, głównego lub bezpośredniego — w zależności od szczebla komisji, a w przypadku oddawania do użytku obiektów budownictwa mieszkaniowego osiedlowego — przedstawiciel właściwej dyrekcji budowy osiedli robotniczych;
- 3) przedstawiciele przedsiębiorstwa budowlano-montażowego, wykonującego roboty w charakterze generalnego lub bezpośredniego wykonawcy.

2. Komisja terenowa powinna składać się przynajmniej z 3 członków.

§ 8. Skład komisji wewnętrznych inwestora bezpośredniego dla odbioru inwestycji nie scentralizowanych oraz polegających wyłącznie na zakupach inwentarza administracyjno-gospodarczego ustala:

- 1) właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych — w zakresie inwestycji planowanych centralnie,
- 2) właściwi prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) — w zakresie inwestycji planowanych terenowo.

§ 9. Komisyjny odbiór i oddanie inwestycji do użytku powinno się odbywać przy udziale przedstawicieli organizacji politycznych i zawodowych, generalnego projektanta budowy oraz banku finansującego inwestycję, a także — jeśli zajdzie potrzeba — przy udziale ekspertów oraz przedstawicieli innych instytucji nie wymienionych w § 5 i powoływanych przez przewodniczącego komisji. Przedstawiciele ci i eksperci nie wchodzi jednak w skład komisji jako jej członkowie.

§ 10. 1. Komisje rządowe powoływane są przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego jako inwestora centralnego.

2. Komisje resortowe powoływane są przez ministra lub kierownika urzędu centralnego na wniosek właściwego inwestora naczelnego.

3. Komisje terenowe powoływane są przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej

m. st. Warszawy i m. Łodzi) na wniosek właściwego inwestora: naczelnego (komisja wojewódzka), głównego (komisja powiatowa lub miejska) bądź bezpośredniego (komisja gminna).

4. Wnioski o powołanie komisji powinny być potwierdzone przez przedstawiciela właściwego wykonawcy, a mianowicie:

- 1) wniosek o powołanie komisji rządowej — przez ministra lub kierownika urzędu centralnego, któremu podlega przedsiębiorstwo budowlano-montażowe wykonujące roboty w charakterze generalnego lub bezpośredniego wykonawcy;
- 2) wniosek o powołanie komisji resortowej — przez centralny zarząd budownictwa, któremu podlega przedsiębiorstwo budowlano-montażowe wykonujące roboty w charakterze generalnego lub bezpośrednio wykonawcy;
- 3) wniosek o powołanie komisji terenowej — przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe wykonujące roboty w charakterze generalnego lub bezpośrednio wykonawcy.

5. Celem umożliwienia powołania w porę i przygotowania się komisji do podjęcia prac inwestorzy, o których mowa w ust. 1, 2, 3, powinni wystąpić z wnioskiem o powołanie komisji rządowej lub resortowej co najmniej na 1 miesiąc, a komisji terenowej — przynajmniej na 14 dni przed przewidzianym terminem gotowości inwestycji do odbioru i eksploatacji. We wniosku należy określić inwestycję oddawaną do użytku oraz wskazać termin, w jakim powinien nastąpić odbiór.

§ 11. 1. Do zadań komisji należy:

- 1) zbadanie i ocena gotowości inwestycji do eksploatacji;
- 2) wydanie zezwolenia na podjęcie eksploatacji bądź orzeczenia o niemożności oddania inwestycji do użytku (eksploatacji).

2. Ocena gotowości inwestycji produkcyjnych powinna być dokonana na podstawie dokumentacji projektowej oraz:

- 1) oględzin obiektów oddawanych do użytku;
- 2) sprawdzenia protokołów z częściowych oraz ostatecznych odbiorów robót i obiektów przez inwestora od wykonawcy;
- 3) stwierdzenia, czy oddawane do użytku obiekty bądź urządzenia i maszyny stanowiące całość lub określony etap inwestycji mogą wykonać zakończony cykl produkcyjny przewidziany dla całej inwestycji lub jej etapu;
- 4) przeprowadzenia prób co do stanu technicznej sprawności maszyn i urządzeń;
- 5) przeprowadzenia prób co do działania maszyn i urządzeń lub całego obiektu (np. most kolejowy) pod obciążeniem — jeśli takie próby są niezbędne dla oceny gotowości;
- 6) zbadania stopnia zabezpieczenia oddawanej do użytku inwestycji lub jej etapu (obektu lub zespołu obiektów itp.) w dostatecznie rozbudowany transport zewnętrzny oraz w urządzenia pomocnicze, remontowe, narzędziowe itp., jeśli tego rodzaju transport i urządzenia są niezbędne dla rozpoczęcia eksploatacji oddawanych inwestycji.

3. Ocena gotowości inwestycji nieprodukcyjnych (budownictwo mieszkaniowe, inwestycje w zakresie usług socjalnych i kulturalnych, budownictwo administracyjne itd.) powinna być dokonana na podstawie dokumentacji projektowej oraz:

- 1) oględzin obiektów oddawanych do użytku;
- 2) sprawdzenia protokołów z odbiorów częściowych oraz ostatecznych robót i obiektów przez inwestora od wykonawcy;

3) stwierdzenia doprowadzenia energii elektrycznej i gazu oraz należytego działania aparatur, przyrządów i urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, sanitarnych, klimatyzacyjnych, centralnego ogrzewania itp.

4. Jeżeli ze względów gospodarczo uzasadnionych inwestycja ma być oddana do użytku przed ostatecznym odbierem obiektów przez inwestora od wykonawcy, wówczas ocena komisji powinna być oparta również na analizie stopnia zakończenia robót budowlanych i montażowych.

§ 12. 1. Wyniki badań przeprowadzonych przez komisję oraz ocena gotowości inwestycji i decyzje o wydaniu zezwolenia na podjęcie eksploatacji bądź o niemożności oddania inwestycji do użytku powinny być ujęte w formie protokołu.

2. Protokół sporządzony przez komisję odbioru powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie inwestycji oddawanej do użytku;
- 2) wyniki przeprowadzonych oględzin, badań i prób wymienionych w § 11 ust. 2 i 3;
- 3) określenie jakości wykonanych robót budowlanych i montażowych, zwłaszcza w przypadkach, o których mowa w § 11 ust. 4;
- 4) wykaz braków i usterek, pomimo których inwestycja może być oddana do użytku, ze wskazaniem terminów ich usunięcia;
- 5) wyraźne zezwolenie na przystąpienie do eksploatacji inwestycji bądź w przypadku, jeśli próby i ocena gotowości wypadły negatywnie — stwierdzenie niemożności oddania inwestycji do użytku wraz z uzasadnieniem.

3. W protokołach powinny być poczynione wzmianki komisji o stanie przygotowania załogi eksploatacji, zabezpieczenia w kadry inżynieryjno-techniczne, w urządzenia higieny i bezpieczeństwa pracy oraz kulturalno-socjalne (mieszkania, żłobki, łaźnie, stołówki itd.).

4. Protokoły powinny być podpisane przez wszystkich członków komisji oraz ponadto przez pełnomocnionych przedstawicieli wykonawcy i bezpośredniego inwestora (użytkownika) na dowód przyjęcia przez nich do wiadomości orzeczenia komisji.

§ 13. 1. W przypadku braku jednomyślności wśród członków komisji i równej liczby głosów co do wydania zezwolenia na eksploatację lub orzeczenia niemożności oddania inwestycji do użytku głos decydujący posiada przewodniczący komisji.

2. Członkowie komisji nie zgadzający się z decyzją przewodniczącego mogą wnieść odpowiednie zastrzeżenia do protokołu.

3. W razie sprzeciwów ze strony resortów reprezentowanych przez członków komisji, zarówno co do zastrzeżeń jak i co do orzeczenia komisji o niemożności oddania inwestycji do użytku, resorty te mogą odwołać się w ciągu 14 dni od daty podpisania protokołu do władzy, która powołała komisję.

§ 14. 1. Za oddaną do użytku należy uważać inwestycję tylko wówczas, gdy odbiór jej został dokonany w trybie ustalonym niniejszą uchwałą.

2. Prawomocne orzeczenie komisji stanowi zarówno podstawę do wykazania w sprawozdaniu wykonania planu oddania inwestycji do użytku, jak też podstawę premiowania — w przypadku gdy regulamin przewiduje premiowanie w zależności od wykonania planu oddawania inwestycji do użytku.

§ 15. 1. Członkowie komisji nie pobierają żadnych wynagrodzeń z tytułu swych prac, a koszty ich delegacji służbowych powinny być pokrywane według norm ustalonych dla pracowników państwowych z budżetów tych jednostek, w których są zatrudnieni.

2. Wydatki związane z wynagrodzeniem ekspertów za udział w pracach komisji powinny być pokrywane zgodnie z obowiązującymi normami z odpowiedniego dla inwestycji tytułu inwestycyjnego.

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do obiektów odbieranych po 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

990

UCHWAŁA NR 601 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 lipca 1952 r.

w przedmiocie zmiany uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej.

Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. W uchwale Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 5. Dochody i wydatki komisji objęte będą budżetami wojewódzkimi w części dotyczącej wydziału handlu.”

§ 2. Zobowiązuje się Ministrów Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobного i Rzemiosła do wprowadzenia odpowiednich zmian w zarządzeniach, wydanych na podstawie uchwały wymienionej w § 1, w terminie do dnia 30 lipca 1952 r.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

991

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1952 r.

w sprawie uchylenia niektórych przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 1952 r. w sprawie trybu udzielania inwestorom przejściowych kredytów krótkoterminowych przez banki specjalne.

Na podstawie § 3 pkt 3 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu

działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190) i § 1 rozporządzenia Ra-